

MRF 2021.363

Planklagenævnets afgørelse af 13. december 2021, j.nr. 19/08235

Ophævet screeningafgørelse efter miljøvurderingslovens § 10 om, at kommuneplanstrategi for udlæg af nye sommerhusområder 200 meter fra fuglebeskyttelsesområde ikke var miljøvurderingspligtig, da Natura 2000-væsentlighedsvurderingen led af en væsentlig retlig mangel, hvorfor det ikke kunne udelukkes, at der skulle foretages en konsekvensvurdering og dermed en miljøvurdering, jf. miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 2.

Holstebro Kommune traf i september 2019 screeningafgørelse om, at der ikke skulle gennemføres en miljøvurdering af et forslag til kommuneplanstrategi 2019, der bl.a. omfattede et område ved Fjand, som bestod af opdyrkede marker. Vest for området lå et eksisterende sommerhusområde. Kommuneplanstrategien udpegede egnede områder til yderligere sommerhusområder, herunder Fjand-området. Nærmeste Natura 2000-område omfattede habitatområde H58, Nissum Fjord, og fuglebeskyttelsesområde F38, Nissum Fjord. Fuglebeskyttelsesområdet lå ca. 200 meter fra Fjand-området og havde bl.a. pibe-, knop- og sangsvane, kortnæbbet gås og bramgås på udpegningsgrundlaget. Hele Fjand-området var sammenfaldende med dele af habitatområde H58. Dele af området, herunder arealerne i planområdet, var foreslået udtaget af Natura 2000-området, hvilket dog endnu ikke var godkendt af Europa-Kommissionen. Kommunen havde i screeningsafgørelsen vurderet, at Fjand-området ikke påvirkede det Natura 2000-område, som det grænsede op til mod øst, og havde desuden bemærket, at den mere detaljerede planlægning ville tage højde for naboskabet. Afgørelsen blev påklaget af en nabo til planområdet, der anførte, at det ikke var korrekt, at det påtænkte udlagte sommerhusområde ikke længere var et Natura 2000-område, idet området var omfattet, indtil EU-Kommissionen måtte beslutte at udtage området. Det var derfor var uhjemlet, at kommunen med henvisning til, at området ikke længere var et Natura 2000-område, havde truffet afgørelse om ikke miljøvurderingspligt. Og selv hvis området måtte blive ændret, burde der foretages en miljøvurdering, da området i så fald ville grænse op til et Natura 2000-område. Planklagenævnet (formanden) lagde til grund, at kommunen havde foretaget en væsentlighedsvurdering efter planhabitatbekendtgørelsens § 3 og havde vurderet, at der ikke var behov for en konsekvensvurdering. I relation til afgrænsning af Natura 2000-området udtalte nævnet med henvisning til Miljøstyrelsens vejledning, at Natura 2000-områdernes ”afgrænsning er fastlagt med udpegningen i habitat-

bekendtgørelsen, jf. § 1. Det er kun miljøministeren, der kan ændre på afgrænsningen af Natura 2000-områder med hjemmel i miljømålsloven § 36. Ændringen er først formelt gældende, når den fremgår af en gældende habitatbekendtgørelse. Ændring af et udpeget Natura 2000-område skal godkendes af Europa-Kommissionen”. Nævnet bemærkede, at bl.a. gæs og svaner, som var på udpegningsgrundlaget for fuglebeskyttelsesområdet, ofte fouragerede på dyrkede marker. Det ville derfor efter omstændighederne kunne skade fuglebeskyttelsesområdet integritet, hvis større arealer med dyrkede marker udgik i nærheden af fuglebeskyttelsesområdet. Nævnet bemærkede desuden, at der, selvom der var tale om en overordnet planlægning, fremgik det af kommuneplanstrategien, at der på arealet skulle etableres sommerhusgrunde på arealer, hvor der var landbrugsjord, hvorfor kommunen ved vedtagelse af strategien måtte forholde sig til en eventuel påvirkning af fuglearterne pga. ændringen af arealanvendelsen. Nævnet kunne ikke udelukke, at det ville være muligt for fuglearterne at opretholde sig selv som en levedygtig bestanddel af deres naturlige levesteder ved at fouragere på andre arealer. Dette var imidlertid ikke nærmere belyst i væsentlighedsvurderingen, der var indeholdt i miljøscreeningen. Nævnet fandt derfor, at væsentlighedsvurderingen led af en væsentlig retlig mangel. Nævnet fandt i forlængelse heraf ikke, at indvirkningen på Natura 2000-områder var tilstrækkeligt belyst i forbindelse med væsentlighedsvurderingen og dermed miljøscreeningen. Nævnet bemærkede, at der desuden efter miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 2, skal gennemføres miljøvurdering af planer og programmer, som kan påvirke et udpeget Natura 2000-område væsentligt, hvilket indebærer, at hvis en plan skal konsekvensvurderes efter habitatreglerne, skal planen også undergives en miljøvurdering efter miljøvurderingsloven. Såfremt en fyldestgørende væsentlighedsvurdering havde ført til den konklusion, at der skulle foretages en konsekvensvurdering, skulle kommunen således også have foretaget en miljøvurdering. Planklagenævnet fandt på

denne baggrund, at screeningsafgørelsen led af en væsentlig retlig mangel, hvorefter nævnet

ophævede screeningafgørelsen og konstaterede, at kommuneplanstrategien derfor var ugyldig.

Kommentar: Afgørelsen giver anledning til to principielle bemærkninger. Den ene angår sagen, hvor Planklagenævnet undlod at forholde sig klart til, at habitatbekendtgørelsens afgrænsning af Natura 2000-områder ikke er godkendt af Kommissionen. Nævnet burde således have tydeliggjort, at den omstændighed, at den gældende habitatbekendtgørelse har udtaget en del af et Natura 2000-område, ikke har betydning for klagenævnets bedømmelse af kommuneplanstrategiens påvirkning af Natura 2000-området, da det alene er Kommissionen, der i medfør af habitatdirektivets art. 9 kan reducere eller fjerne et Natura 2000-område, jf. sag C-301/12, Cascina Tre Pini. Den anden bemærkning angår de efterhånden mange regler i planloven, som indfører yderligere formelle afgørelser i kommuneplanlægningsprocessen ud over kommuneplanen. Planlovens bestemmelser om kommuneplanstrategi indebærer således, at der formaliseres et forudgående led for kommuneplanen, så kommuneplanstrategien er en retsakt, der dermed omfattes af miljøvurderingsloven og særskilt kan påklages. Ophæves kommuneplanstrategien som i dette tilfælde, må det formentlig betyde, at den del af kommuneplanen ligeledes må anses for ophævet, da kommuneplanstrategien er en betingelse for denne del af kommuneplanen, hvis vedtagelse i øvrigt er omfattet af de samme regler om miljøvurdering og konsekvensvurdering af Natura 2000-områder. Planlovens formalisering af de forskellige led i planlægning til retsakter vil derfor modvirke den fleksibilitet i planlægningen, som ofte efterspørges. Se tillige **MRF 2021.372 Pkn.**

Afgørelse i klagesag om Holstebro Kommunes screeningsafgørelse om, at kommuneplanstrategi 2019, ikke skal miljøvurderes

19/08235

Holstebro Kommune traf den 25. september 2019 afgørelse om, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering af forslag til kommuneplanstrategi 2019, Omplacering og udlæg af nye sommerhusområder (screeningsafgørelse).

En nabo til planområdet har klaget over screeningsafgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om planhabitatbekendtgørelsens regler om Natura 2000-områder er overholdt

Planklagenævnet ophæver screeningsafgørelsen.

Det betyder, at screeningsafgørelsen ikke længere gælder.

Planklagenævnet konstaterer i øvrigt, at kommuneplanstrategi 2019 lider af en væsentlig retlig mangel og derfor er ugyldig.

1. Sagens oplysninger

1.1. Området og plangrundlaget

Området

Sagen vedrører miljøscreeningen af et forslag til kommuneplanstrategi 2019, Omplacering og udlæg af nye sommerhusområder

(https://dokument.plandata.dk/70_9676090_1575880525039.pdf).[1]

Med offentliggørelsen af strategien har kommunen besluttet, at der i kommuneplan 2021 skal ske en revision af en række af de temaer, der omhandler turisme, herunder udlæg af nye sommerhusområder.

Kommuneplanstrategi 2019 omfatter bl.a. et område nord for [A1] ved Fjand, der består af opdyrkede marker. Vest for området ligger der et eksisterende sommerhusområde. Området kan ses af bilag 2.

Kommuneplanstrategi 2019 udpeger egnede områder til at udlægge yderligere sommerhusområder i kommunen, herunder Fjand-området nord for [A1] ved Nr. Fjand. Den udtager desuden allerede udpegede områder, som ikke er egnede som sommerhusområder.

Natura 2000

Nærmeste Natura 2000-område, N65, Nissum Fjord, omfatter habitatområde H58, Nissum Fjord, og fuglebeskyttelsesområde F38, Nissum Fjord. Placeringen i forhold til det område, der er omfattet af kommuneplanstrategi 2019, fremgår af bilag 2.

Fuglebeskyttelsesområde F38 ligger umiddelbart øst for Fjand-området nord for [A1], og ca. 200 m vest for området. Fuglebeskyttelsesområdet dækkede tidligere Fjand-området nord for [A1], men dette blev reduceret fra 1. november 2018.

Hele Fjand-området nord for [A1] er sammenfaldende med dele af habitatområde H58. Dele af området, herunder arealerne i planområdet, er foreslået udtaget af Natura 2000-området, men dette er endnu ikke godkendt af Europa-Kommissionen.

1.2. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter, der fremgår af bilag 1.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 8. november 2019.

Klagerens bemærkninger er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.1.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence og prøvelse

Afgørelser efter miljøvurderingsloven kan påklages efter de klageregler, der er fastsat i den lovgivning, som planen eller programmet er udarbejdet i henhold til, jf. § 48, stk. 1, i miljøvurderingsloven.

Kommuneplanstrategien, der er klaget over i denne sag, er udarbejdet i henhold til planloven, og screeningsafgørelsen kunne derfor påklages til Planklagenævnet.

Planklagenævnet kan alene tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes udarbejdelse af en plan, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.[2]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Det er ikke et retligt spørgsmål, om en plans indhold er hensigtsmæssigt. Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til procedurerne og indholdet af grundlaget for beslutningerne forud for vedtagelse af planer omfattet af loven. Begrænsninger i niveauet for tilladelige miljøpåvirkninger følger af anden lovgivning.

2.1.3. Miljøvurderingslov, som sagen er behandlet efter

Den nugældende miljøvurderingslov trådte i kraft den 16. maj 2017.[3]

Den påklagede screeningsafgørelse er truffet i september 2019, og den miljøscreenede plan var ikke under tilvejebringelse før 16. maj 2017. Planklagenævnet har derfor behandlet klagepunkter i forhold til screeningsafgørelsen efter den bekendtgørelse af miljøvurderingsloven, som blev udstedt i 2021.[4]

2.2. Påvirkning af Natura 2000-område

2.2.1. Klagen

Klageren anfører, at det ikke er korrekt, at det påtænkte udlagte sommerhusområde ikke længere er et Natura 2000-område. Området er omfattet, indtil Europa-Kommissionen træffer beslutning om opdatering af Natura 2000-områderne. Det er derfor uhjemlet og ulovligt, at kommunen med henvisning til, at området ikke længere er et Natura 2000-område, har truffet afgørelse om, at kommuneplanstrategi 2019 ikke skal miljøvurderes. Selv hvis Natura 2000-området bliver ændret, bør der foretages en miljøvurdering, da området i så fald vil grænse op til et Natura 2000-område.

2.2.3. Generelt om Natura 2000-områder i forbindelse med planvedtagelser

Væsentligheds- og konsekvensvurderinger

I fuglebeskyttelsesdirektivet[5] og habitatdirektivet[6] er der fastsat regler om oprettelse af internationale beskyttelsesområder. Der er på den baggrund oprettet Natura 2000-områder, som omfatter habitatområder efter habitatdirektivet og/eller fuglebeskyttelsesområder efter fuglebeskyttelsesdirektivet. Nogle af Natura 2000-områderne omfatter desuden Ramsar-områder efter Ramsar-konventionen. Habitatområderne omfatter bestemte naturtyper og/eller dyre- eller plantearter, og fuglebeskyttelsesområderne omfatter bestemte fuglearter. De naturtyper eller arter, der er beskyttede i det konkrete habitat- eller fuglebeskyttelsesområde, kaldes udpegningsgrundlaget for området.

Det fremgår af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, at:

Alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. På baggrund af konklusionerne af vurderingen af

virkningerne på lokaliteten, og med forbehold af stk. 4, giver de kompetente nationale myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader lokalitetens integritet, og når de - hvis det anses for nødvendigt - har hørt offentligheden.

Habitatdirektivet er implementeret i dansk ret i flere regelsæt, bl.a. planhabitatbekendtgørelsen.[7]

Lokalitetens integritet

Et Natura 2000-områdes integritet omfatter dets grundlæggende kendetegn og økologiske funktioner. Det kan defineres som en sammenhængende sum af områdets økologiske struktur, funktion og de økologiske processer på tværs af området, som gør det i stand til at fastholde de naturtyper, den kombination af naturtyper og/eller artsbestande, som området er udpeget for.[8]

For så vidt angår arter, er en arts bevaringsstatus defineret i direktivets artikel 1, litra j, som resultatet af alle de forhold, der indvirker på arten og som på lang sigt kan få indflydelse på dens bestandens udbredelse og talrighed inden for det af medlemsstaternes område i Europa, hvor EU-traktaten finder anvendelse. En arts bevaringsstatus anses for gunstig, når

- data vedrørende bestandsudviklingen af den pågældende art viser, at arten på lang sigt vil opretholde sig selv som en levedygtig bestanddel af dens naturlige levesteder, og
- artens naturlige udbredelsesområde hverken er i tilbagegang, eller der er sandsynlighed for, at det inden for en overskuelig fremtid vil blive mindsket, og
- der er og sandsynligvis fortsat vil være et tilstrækkeligt stort levested til på lang sigt at bevare dens bestande

Der ligger allerede i forbindelse med udarbejdelsen af planen en forpligtelse til at varetage Natura 2000-reglerne. Herunder skal en eventuel konsekvensvurdering foretages i forbindelse med planlægningsprocessen.

Områdernes afgrænsning er fastlagt med udpegningen i habitatbekendtgørelsen, jf. § 1. Det er kun miljøministeren, der kan ændre på afgrænsningen af Natura 2000-områder med hjemmel i miljømålsloven § 36. Ændringen er først formelt gældende, når den fremgår af en gældende habitatbekendtgørelse. Ændring af et udpeget Natura 2000-område skal godkendes af Europa-Kommissionen. Muligheden for at ændre i udpegede Natura 2000-områder er begrænset.[9]

Planlægning uden for Natura 2000-området

Med hensyn til den geografiske udstrækning af beskyttelsen har EU-domstolen i Moorburg-sagen fastslået følgende:[10]

Den omstændighed, at det projekt, hvis miljøvurdering er omtvistet, ikke er beliggende i de berørte Natura 2000-områder, men i væsentlig afstand af disse, længere nede ad Elben, ikke udelukker, at kravene i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, finder anvendelse. Som det nemlig følger af ordlyden af

denne bestemmelse, underkastes »alle« planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som kan påvirke denne væsentligt, den deri fastsatte miljøbeskyttelsesforanstaltning.

Habitatdirektivets krav om væsentligheds- og konsekvensvurdering gælder således også for en plan uden for Natura 2000-området, når denne kan påvirke arter på udpegningsgrundlaget væsentligt.

Planklagenævnet har i praksis fastslået i forhold til vindmøller, at forstyrrelser, som medfører et tab af fourageringsområder for fugle på udpegningsgrundlaget for et fuglebeskyttelsesområde, efter omstændighederne kan udgøre en skade på fuglebeskyttelsesområdets integritet. Dette gælder også ved tab af fourageringsområder, som ligger uden for fuglebeskyttelsesområdet.[11]

2.2.4. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet opfatter kommunens screeningsafgørelse på den måde, at kommunen har foretaget en væsentlighedsvurdering efter planhabitatbekendtgørelsens § 3 og har vurderet, at der ikke er behov for en konsekvensvurdering.

Sommerhusområderne i Fjand-området nord for [A1], som udlægges i kommuneplanstrategi 2019, ligger umiddelbart op til fuglebeskyttelsesområde F38, Nissum Fjord. Udpegningsgrundlaget for fuglebeskyttelsesområde F38 er bl.a. pibe-, knop- og sangsvane, kortnæbbet gås og bramgås.

Holstebro Kommune har i forbindelse med screeningsafgørelsen vurderet, at Fjand-området nord for [A1] ikke påvirker det Natura 2000-område, det grænser op til mod øst, og har desuden bemærket, at den mere detaljerede planlægning vil tage højde for naboskabet og beskrive dette.

Planklagenævnet bemærker, at bl.a. gæs og svaner ofte fouragerer på dyrkede marker. Det vil derfor efter omstændighederne kunne skade fuglebeskyttelsesområdets integritet, hvis større arealer med dyrkede marker udgår i nærheden af fuglebeskyttelsesområdet.

Planklagenævnet bemærker desuden, at der, selvom der er tale om en overordnet planlægning, i den konkrete sag er klarhed om, at der på arealet skal etableres sommerhusgrunde på arealer, hvor der i dag er landbrugsjord. Det var derfor muligt for Holstebro Kommune på tidspunktet for afgørelsen at forholde sig til en eventuel påvirkning af fuglearterne på udpegningsgrundlaget i fuglebeskyttelsesområde F38 som følge af denne ændring af arealanvendelsen.

Planklagenævnet kan ikke udelukke, at det vil være muligt for fuglearterne på udpegningsgrundlaget at opretholde sig selv som en levedygtig bestanddel af deres naturlige levesteder ved at fouragere på andre arealer inden for eller uden for fuglebeskyttelsesområdet. Dette er imidlertid ikke nærmere belyst i væsentlighedsvurderingen, som fremgår af miljøscreeningen. Væsentlighedsvurderingen lider således af en væsentlig retlig mangel.

2.3. Konsekvenser for miljøscreeningen

Det følger af miljøvurderingslovens bilag 3, jf. § 10, at der i en miljøscreening navnlig skal tages hensyn til bl.a. indvirkningen på områder eller landskaber, som har en anerkendt beskyttelsesstatus på nationalt plan, fællesskabsplan eller internationalt plan. En kommune skal således inddrage indvirkningen på bl.a. Natura 2000-områder.

Planklagenævnet finder ikke, at dette spørgsmål er tilstrækkeligt belyst i forbindelse med væsentlighedsvurderingen og dermed miljøscreeningen, jf. afsnit 2.2.

Efter lovens § 8, stk. 1, nr. 2, skal der desuden gennemføres miljøvurdering af planer og programmer, som kan påvirke et udpeget internationalt naturbeskyttelsesområde væsentligt. Bestemmelsen indebærer, at hvis en plan skal konsekvensvurderes efter habitatreglerne, skal planen også undergives en miljøvurdering efter miljøvurderingsloven.

Hvis en fyldestgørende væsentlighedsvurdering havde ført til den konklusion, at der skulle foretages en konsekvensvurdering, så skulle kommunen således have foretaget en miljøvurdering.

På baggrund af ovennævnte finder Planklagenævnet, at screeningsafgørelsen lider af en væsentlig retlig mangel.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Holstebro Kommunes afgørelse af 25. september 2019 om, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering af kommuneplanstrategi 2019, Omplacering og udlæg af nye sommerhusområder (screeningsafgørelse).

Da miljøvurdering af et planforslag ifølge miljøvurderingslovens § 13 skal gennemføres inden den endelige vedtagelse af planen, konstaterer Planklagenævnet i øvrigt, at kommuneplanstrategi 2019 lider af en væsentlig retlig mangel og derfor er ugyldig.

Såfremt kommunen fortsat ønsker at fremme en planstrategi, der indebærer udlægning af nye sommerhusarealer i H58 og/eller tæt på F38, skal dette ske i overensstemmelse med følgende:

1. Kommunen skal vurdere, om det vil være muligt for fuglearterne på udpegningsgrundlaget for fuglebeskyttelsesområde F38 at opretholde sig selv som en levedygtig bestanddel af deres naturlige levesteder ved at fouragere på andre arealer inden for eller uden for fuglebeskyttelsesområdet. Hvis dette ikke kan udelukkes i en væsentlighedsvurdering, skal der foretages en konsekvensvurdering (og en miljøvurdering efter miljøvurderingsloven).
2. Kommunen skal i forbindelse med vurderingen af, om udlæg af sommerhusarealer i habitatområde H58 kan påvirke H58 væsentligt, tage udgangspunkt i, at området fortsat er en del af et habitatområde, og at planer ikke kan gøres betingede af eventuelle senere begivenheder, f.eks. at området udtages af habitatområdet. Desuden skal kommunen inddrage, om en ændret anvendelse til sommerhusbebyggelse kan indebære en ændret påvirkning af de arealer inden for H58, som på nuværende tidspunkt har karakter af naturtyper, som er omfattet af udpegningsgrundlaget. Nævnet bemærker endvidere, at det forhold, at der udtages større arealer af et habitatområde, under alle omstændigheder taler med væsentlig styrke for, at der skal foretages en konsekvensvurdering (og en miljøvurdering efter miljøvurderingsloven).

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.^[12] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

[1] Planerne kan søges frem på plandata.dk: <http://kort.plandata.dk/searchlist/#/> (<http://kort.plandata.dk/searchlist/#/>).

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[3] Oprindeligt lov nr. 425 af 18. maj 2016 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), afløst af lovbekendtgørelse nr. 448 af 10. maj 2017, som var gældende ved lovens ikrafttræden. Lovbekendtgørelse nr. 448 er efterfølgende afløst af andre lovbekendtgørelser, senest lovbekendtgørelse nr. 1976 af 27. oktober 2021, som dog i vidt omfang indeholder enslydende bestemmelser.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 1976 af 27. oktober 2021 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[5] Oprindeligt Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle. Det oprindelige direktiv og senere ændringer er nu kodificeret i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle.

[6] Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

[7] Bekendtgørelse nr. 1383 af 26. november 2016 om administration af planloven i forbindelse med internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

[8] Europa-Kommissionens meddelelse "Forvaltning af Natura 2000-lokaliteter – Bestemmelserne i artikel 6 i habitatdirektivet 92/43/EØF", 2018, afsnit 3.6.4.

[9] Habitatvejledningen, december 2020, afsnit 3.2.

[10] EU-Domstolens dom af 26. april 2017 i sag C-142/16 (Moorburg), præmis 29.

[11] Der henvises bl.a. til Planklagenævnets afgørelser i sagerne [20/05489 m.fl](https://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2020/12/978-87-7038-248-9.pdf) (<https://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2020/12/978-87-7038-248-9.pdf>), og [19/00752 m.fl](https://pkn.naevneneshus.dk/media/documents/19-00752-17_Afg%C3%B8relse_19_00752_19_00747_18_09917_1871502_53_0_anonymiseret.pdf) (https://pkn.naevneneshus.dk/media/documents/19-00752-17_Afg%C3%B8relse_19_00752_19_00747_18_09917_1871502_53_0_anonymiseret.pdf).

[12] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

19/08235

Dato:

13. december 2021.

Emner:

Miljøvurderingslo...

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>), Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)